

کوئد دوستاں لہ لا یعنی

١٥٤٠ تحریر

دھر دھچی

کوردستان

لاؤ ڪه ره و هي بيري حمزی دیسو کراتي سو زد و سان

سال یکم

مکالمہ۔ ۲

1929 - 11

١٣٢٤ - ١٠ - ٤٤

بیرون و دری ہے لـ نـ تولستوی وہ دیکھ علی خسر وی
(خوشہ و یستی نیشتمان)

قد موده می نیشانی خوان خوش بوی به زومی کدیله
نه هاتونه سعد دیبا وله اوئلین تروسو کمکی رونا کی
داهه مان کردوه لیره دا که مجاه کانی بوله مهری دایت
لمرومته نخومانه حس کردوه و دوز گاری مندالی
اتی لارعنه مان دایبردوه ،

نیشنمان هه فیشه ملاده گفتی پر رارت که جاشرز بو
جاچاری در گله دلخواهی وی لخ خربذا برورده ده کا واو هیزی
نمده بی ده فی میان چاله بایروده،
نه که درونی میخاند افمه حاششون به سرو مال خدمتی به کمن
دیگری، سخوان دست هملکت،

لریز آفریقیه و چینی نیشان قدم قد دله قلبی ایمه دا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لغایتین بایات الله یبحه ون « ایمه

کا نہ ظالماً نہ مودو تاخذ و

لکو اسکاری آپنی خودایده کمن) :

یان بی فرمون وان کان کبر

فتقاً في الإرشاد: اهتماماً بالطبع

بِرَحْمَةِ رَبِّكُمْ عَلَيَ الْهُدَى لِلْمُرْسَلِينَ

كتاب التفسير العظيم

مکرانیق اول مکریانہ لعہ بستی

لذات خلائق الله والفتح و دولت الناس

يَخْلُونَ قِيَ دِينِ اللَّهِ الْوَاحِدِ يَعْبُدُونَ مُحَمَّدًا

تاریخ اسلام

کار حکم هیئت‌نگاری سیار سلطانی ده کمل

لنصر و من نعمتني و كونتم مولى:

وَذَهَ دَلِيلٌ حَمْرَ كُسْتَانَكَيْ بَكَا

شی عدا

مکتبہ فہرست

وهرن و هرن

حسی میلیهت چرای سهرکه و ته

«له زوی نهد بهمه برو و شمار کردنه» دملی و مدن و مدن خونان به همه
 «و می بیز و برده نیو میشکی» دوینا بنایین: دلی و مدن و مدن بسو
 «لا ومه روتال هوش کاشان و ته اوی» بازارستی سوری خونان: اولمه گلزاره اوزنی
 «دانشترانی و ملانان نهم چند و و ته» بمناویان گردانی بته، برو گن: پدالی شمیری
 «پیش کشیں ده کشم» باوه کو ماموستی فتوتی دربو گن اث
 «مدبنت و مدرامی هدر حزیک که» کینی نزرا لایسوس آستانتی گورمه
 «داده ندری بروش کووتی میله»، هدر و فرمومی: هدر هنگلار برو پیشه و
 «یک لکور دایرس مسحور بک «زیم» و بای و سر کوون همان نیزه ازدی و مهی
 دروست کردن و کشانی بریکایه کی بدریستی و یه کریان به عینه: خبر
 پاتو بزین که مه مو کس بتوانی بی داده که نه مدد به کی (۰) که
 پروا له و حاله دا حزبی دیسو کوانیش اطاعنی محظه برو و اهانه کوون و
 به کیکه لدو بزیکانه که بونه اوی ملتی دمرچون له چ، زیور خواره میجهدی
 «کورد کشراوه و دملی بوریکایه ار بکا دا مجھ شکر نسما نه

«کفت و کوی جنابی فانی محمد
 مامونی زماره ۱

کوردستان کارو باری نزین له اداره کانی دموله تیدا
 به کوردی بی .

۳ تنجمنی ایلانی و ولاهه کوردستان-
 و کوقانونی اساسی دمای جی بمحی داندری - له
 هدمو کاره کانی اجتماعی و دموله تی دا جاوده بیری
 بکا و بی را بکا .

۴ مأموریتی دمولتی هدر دمی اه خدلکی بحل
 نی و بینی قانون له بی رعیت و مالک دا سازنی
 بینی بی . که دوازوزی هدر دو کبلن تا بن بکری

هی خزی دیسو کرانی کوردستان سی بکا که ملتی

ایران همتو بعیرابنی و بیرابری بزینه
 و بی خوشبختی جو ترقی بینی خوان سعی بکلن

ب- حزبی دیسو کرانی کوردستان له هدمو

مولانی کوفو دیتمانشکلاین تهیه

فرقی دیسو کرانی کوردستان لامه تمو

هی کاید که دموله بینی دیکلارو و از تباخ

(روزی شادی)

هین روزی سه دنیا داشت
 روزی جویی و مهدل پریندا داشت
 روزی چندروزی بی قدر و قیمه
 چندگاهی سه ریاستی و آزادیه
 کان به شونو نوش و نشانی و شادیه
 بسیار می خواست
 کورد نهیی تهور و لذتشاری همچل فرق
 بود کی داشت ایندی له بارخون دادرن
 شادی و آزادی و سکار بهشت بی
 کوایی بفرمود کهند له بارش چانوی من
 بدوه فوره دشنه هستنی هکر توهه
 برشکن که بکویه
 [بهینه باز دادن]
 [بودنی بخوانند و مهی مهست بی]

بی نودی بخوانده مهی هست بی
[بی نیز بار داده]
م، اپریو دیلانو جینلر بخوبیکان به دناتو شیوهن و رووده به کا
گولان لمیز بوو ملان میخوران دیلو استرسه دیلو
پیاوون: کیزو کوزوچه و تال مالکو جو تیز و خدال و بال
لیک دمنی نهورو پو کاتیقی کری نهدا
ایاث دهی چیزی بکان نزدی بدنا
بروز گلار بیون نه جاتی و مهمن تکوشن بعده سهون
اهنیو نه ایش نه خوازا (لایل)
بروجی چونکو نایستکه آلا کیمان
کاکه (زهستان ایلخانی راه) بخان، هنی و ده استه
نه لکراو همچو بخشی عاسمان
نونچ بیله و سایه هزار نکو هفت برات ایه بوده، هفت هر

هـ دـ هـ

خ بریکی داخلی

شیخ عبد لر حبیب
سمی اللہ بنی و آغایانی ابر
پیغمبر آغا و ربید آغا و حسین
اغا و سلیمان آغا علیار
اوطنبانه مدرا می منتسبی
فری خود مختاری کوردو
تایانیان قبول کرد و حاضر
کمال برگشی میرزا فی رقی
کور درستاد اجاتا و ملا
ساکاری بکن

4

لایه‌مردی ۲
کـ.ـ و تونه دهستان و مدن
تلان بلن بیسانه‌لین له با
یـان ابـاره نـاـکـرـی و مـدن
زـلـوـقـه رـازـیـلـ کـیـسـتو
ان و مـدن اـبـوـمـنـ و خـودـاـ
رمـشـهـی جـلـیـ کـخـوـتـانـ
(کـاـلوـفـلـاـزـ) بـعـثـبـالـوـهـ
و دـمـرـ کـوـنـ پـرـاـشـیـ
و نـیـاـ هـوـرـجـیـدـبـولـ قـبـولـ
سـمـیـ بـایـدـ آـنـهـجـمـیـ روـحـتـانـ
کـلـاـعـهـنـ تـاـوـدـهـانـ کـدـوـرـ

6

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نم مسورةه دا امرکراوه به استفار
کلکلکا کلو بنابری مارختی دا هاتم "سر
خواروت و خوداش توبه وان بول ده کا بس
له ذمجهی بالازر دا توبه ده گمن له ذمجهی
حضر نهود تزاب و رحم .

اعجاتی قع و نصرت هاترود که ده فرمودی
دعا اذل جامع تمثیل و المثل : «اذا کمقدی
حقه نبری داده بای که بایک که به باری خوت
عرنی خودا دمیشی و غالب و فاتح دین به

ادوایتک گه بلیندان نهود ده کما
نهوان بلند ده کما و ماندان کوون
ده گاتو و له پیشان حمله گرئی؛
بی جوانانه نهود هر میللاتک گدندو
سیاهی نوبی پرمه هیچ که له ماندان
نهجانی تانی به لکو لدریگا بانه کایش
داد مرچوینان تانی وظله یش جاوی هم مو
پهنتز سوک ونی قیمه که داوجسی
پلیلت چرا به که که زانشی بی وه -
گیر ده کدویه تانیه بی و خه که
بنفعی یدیسو گرانی دایندری هم مو
جوره یداوستو نسبابی سفت که، تی
هومیلا تم و مهستو ده گری ایمیر نه و
حذه پهشی زدی ری را هاوخوخته کنان
کیمیشکان یارهستن داخلی سترن
برونه سه شکن باطل نه پرسی همبلون
پردداده عدل دسان و سر لانه ومه کی
بی جوانانه حزیان ده گرد که چکو
لهرن، جولانه و شان لمحب وونه

سازمانی و د مردان
بی تضییین . سردار علما مان گشته بنا بر ایدی مردن
و ناوان گوم بوز اینکی حایه ایان نمود . بنشانه که
مان و زانور خواهه . خاوی دعبت و زختی کشان
و لانه جیوانی کیوی درجی . زن و شابان رونتو
خون و همه بردوبه که سر دنیا ما کنار و نهاد نتوانی
حقیقت بین لاده بی « افواجاً طافه طافه » و
کومند کومند . ندک یکدیگر و خود دو « فسح
بحمد ربک ». خودا تزیه یکدله می حق باز
هدلما بکار بمحی بیان بولائل و بجز بزانه له
ستابه کانیش لوان چاتر زن .
ب اذل جانه خضرالله والتح ». اذلی کتفنیدی
نهفته نبری داره بانی له کاتبکا که بجای خوت
صرتی خودا دینی و غالب و فائز دهن به
سر نوس خوندا « درابت الله ». و خدکی
بداین بیدیر حلث بدزیه کانی وان
ذور ذور بعدزیزربو همان پیونکولاهلا
پی کی دیکوه روسمی نیشنان پیاز
و میش درحقیق بوان چونکو کور .
دیون بیان ده گل نه کرنا و بکار
کفتش بروان دادر و متنه جیله
و هی که بیوست بزله براپیر بیورو .

سنانه کابیش لهوان چادر نن .
نهم هزاره ا کسانه های غم و نهم دایگر نون و هجر
چاومونوری نصرتی خود این کشناوه : ایستا کشت
ماوهی له زماره ۳ دایه

خوشی نیستان ماهی لاین

رذ کاری نیشتمان صدوف کرد و کوتی به عالی
نه اوی دارانی خوم خبر ^ج کرد و زنر ^{هند} عالی
خوم پهچی هیشت لامستانی که نیشتمانی ایمه بیان
له که دار کرد و به خیریتی نوم خاوینی
نه که مده نه ویه نه موشه نی پاره تی وجد.

ANSWER

هزوماره کانی دومی دا دنگو باسی داخله و خارجې

۵۰. اذای جامِ حسَرَةٍ، والفتح: ۶۰. اذای کمندی
نهنجه نبری داره باشی که کاتیکا که به چاری خوت
هرتی خودا دینی و غالب و فاتح دینی به
سر اوس ختندا و رابت الله و خالکی
دمینی « یدخalon فی دین الله » داخلی دینی خودا
دین و پیو برده که بس دنیا دا کشا و نه بالدنونی
حقیقت بین لادهی « افزاجاً » طلاق، طلاق، و
کومدل کومدل، ناک یکدیک و هیو دو « فیح
بحمد ربک ». خودا تزیه بکه له و می حق بار.
حدلا بکا و بعیی بیلی بوباطل و بمری بزانه له

وهي كه ييوست بزله برايانه زورو-
حمانه كمده بزور بهترين هاتانه ييش
خوانان كرديا ييش مدر گوسارمه شننسى
هدو كمس و جياله ده كه بهشتكان له
هزيندا خوان زور بهنيزكوه لدش

حرب ده کن نهایت جولانه و به
کی به کلکیانی نهادن آمده و نیندی
خی و می کیس کنه دلخیزیونی به عنز
بی پنهان نه بدلخیز عاملی شرطه
که خود را باشی شکور دوستان چک آزاده
خواهی ایشان که ایشان که

چگونه بزری دایستو فای ۲۰۰ آنکه باشد بشری قوشی محتدیه کا و مختی ضیب و رتافی بون

۱۰۰۰ از این بکریهی ولان خه، ایان زدمشیغی، و یار متابن دمکا به و معدهی خوش

دهنگو باسی ددرد وه

وزیری مختاری پیش بات و لوریدی خان و
۱۵. نهاده همچنان تقویت نهاده ای متفقین له نندمه
کوبنده و سکیوونه کلی صنعت نهاده للایه ای
حکومه ای بر بنا تایه نهاده ای ظاهره تو و بخت هبست
دارمه کات و آن گرلوه .

نژال دوکال خیابانی هه به بعده ای
سرورکی هدیه ای نوچه ای فرانه بوده کت
نهاده ای نهاده ای ندی دا خدمکت سکا لخه هیره
و پذیر ای این السعد پادشاهی حجاز ندی که کی
ذور چاکن گر تدوه مک قاروه هستی مدرس
هه ناتر عه سوچن برو بیهی ده جیت مخدویه : برو بیهی
خیبر ددا اموندار ای ای که نهاده ای مولی السعد
پیک هاتوه بیباقه و بیواخر ای وی بینه دوده
تبری پیشی (ای طوش) چاک کرلوه .

۲ کاینه تازه رومانا که احرابی داشتی
لدوی دا ش که تیان هه بیهی همول جلسی خوی
نهشکل داوه و مبووه که للاهی حکومه ای نهاده
نراسی ای ای ای ای عصی دست بی کردوه .

نوسر اوی و کی که به اره که گیشتون

روز نامه بیوزی کوردستان
و دهد که و نتو و بلاو کی بیوهی روز نامه
کوردستان کله جعلیه دا روزی کوردستان
و نهادی خاکی کورد و ای بیدنکه کی خوی
روش ک کرد و له موادی بوسزم مکار و کاره
کاره دهسته کان و آنکه خازمه ای و روزه ای
گه گورمه ته اوای ماموره : کاهی مکه کی که متع
سوپاس و تقدیره کان ای ده آهن .

مدمری مه که کی که هی - منتهی

جیشنى کردن وه اداره روزنامه (کوردستان)

فدرم خدایا، محل ایمه سون تی عملی به خوی
بیشی . همول زمامری کوردستان چاپ و
بلاو کراوه « بمعهد راه له حفار ۱ نسخه
روز نامه بشکشن کرا » ایمه که تاجه زدالله
مدوه هر هج اخبار ایمان نهیو و حتی لباس
ده بمن کردن و خزانه ایونمان بدست خوانم نهیو
ایستا بجه الله بعنه بعندی زنجیری لاری ای
باند و نهادی اموری کوردستان به دستی
خوانم اداره ده کن ، هموانا شو رو جیزی
کردن وه اداره زمامری کوردستان و
کرد و می کردن کردن و زمامه و گووار و بیادو
گرفته و تبات ده کن که کورد هر چه ده
دولی است ایه بوناید بیعه قوریانی مایه و
منوان داو و دیسان دیدهون . قشت نهاده
و هر کن نامه و نهم و نفیه به خفرنی
آنکه قاضی محمد سه و کی خزی دیو کرات
و پیش ای مظفی کوردستان و جانی آنکه
حاجی باشخ سرور کی دمولنی خود مظفی
کوردستان تبریک بشکشن ده کم و پیش
کوتی نهادی برایانی خزی و کار کردنی
چایانه لخودا دخوازم .

۱ - دو و ایدا بهم تزیه ای احتساب نهندرا .

۲ - دو و هفت ساگرد مدربه سرو دی مانی
کو دوسته ای خوندده و له شنیز سرده که ده
چایانه معرفی کرد .

میز که کارگردانی اداره‌ی تزویه نامه‌ی له
هدوان سکونت و ^{نیز} مدرسه‌ی به سند کی شد
چایخانه و آنای علی خسروهی به مدرسه‌ی امام
چایخانه معرفی کرد .

۲ - آنای سید محمد حیدر دستان ناساند .
له باش وی آنای سید محمد حیدر . باش
نمود خبر مقدمی «جانای آنای حاجی بابا شیخ
عرض کرد و مراتب نشکر سوپاک گوزا .
خواهی به حدود علمی اعلام و سرانی خزی
و محترمین گلستان و قنی :

روزی بیشتر ملکی به فرانسیار «دی، داه»
۱۳۴ روی سکه نماینده خوشبختی کورد
هاتونه در موشین انتبهی کوشش جوانانی
پیشیست و پیرانی صاحب نماینده توایان چایخانه
یه کنی وا که بتوانی ده گلچایخانه شارانی
گشود بدرا مری کا : بکرن و له (مهاباد)
که امیدوارم له بازمه کن که مدا بین هدول
شارانی تاریخی کوردوستان و کارخانین .

ایه که سالانه به لکور قدره هایه آزمودمان ده کرد
که دوزی پتائین به زمانی شیرینی کرد .
کدمدنوا ایده گل زندو تربی زمانی دویانه راه
پهری بکان بخوبین و بتوسین و خواجه من مطبوعات
و انتشارات بین . و اولتی نام آرزوه بوس ایه
نه خیانی برو و ابورمان ده کرد روزی بتوانی
می هشتم که هیزی غسل و معلم حقتمار می خوین

کوتوتی تداوی برایان خزی و کار که رانی
چایخانه لخود دخوازم .

۳ - دویسا بعد ترتیب احتشام نو ندرا .

۱ - دویسا فخر ساگرد مدرسه سرو دی مانی
کو: دوستان خوند و نه شنی سرو د که د
پاد آوران نزد: هم پیاو و برد کانی کورد کرد
و مشیک سرو د که له مدحی بشوای مظلمی
کو دوستان دا و .

۲ - آنای ابراهیم آنای ادھم که له دویسا
مه کوره و وون: متنکور آنادمه تا آخر هفتی
مقاع له کو: دوستان کا .

۳ - آنای قاسم آنای ابلخانی زاده که له
عسای فناي قدبی و محبوبی خزی دو کر نه
نظفی بکنی دار: به راهی ای داد
کرد ولو جو نانی که له سالانی بیشود و
حتی نه دومی استبداد داله کانکا . که
کورد هیچ نمیدی رز کاری نمای بوس له
کیو و هدان کوونه ده و بسو رزگاری
کوردان همین داؤه سوپاک و قدیرانی کرد
و فدر دی : (الف) ندقند

۴ - آنای صدقی جلدی یا ماتیکی میجی کرد
و آفرینی ای کرا . لم آنها که حضار له نبو
شادی و جبله ریزاندا غرقی شادی بیون جرا بریق
هیلیو و چایخانه مدتی کرده به کار و حصار بوس
دشتی چایخانه باک کردن دسته دسته آغیان

وندو اوی طاکی کوردوواری په نشکه خوی
رونا ک کرده له مه اوی سوپاک و کاره
کاریده دسته کان و آغاز خذمه شو و زرده
گیوره نه اوی ماموس تکانی که که می کرد منجع
سوپاک و تقدیر بیان لیه دهن .

مدرسی مه که می کرد: چو - معلمی سرخ
حیدر آنی خایکی یشنان

ماوهن لایه دی ۳

خواهوم له سو بی کو زاده کو زاده کامه
زی من داروند و گهش بکه مه ده
دمو ددمام که مه که مه که مه دشنه
کام شکون بوه در دوست بکه نه ده .
روخاخون که به چند گنگ کو که اخلاقه
یکانه پیشته کامه زمان بیووه : به
فریبیکی چوی خوان سو و سوی
بکندنده . تاچی: نزا و مده بیزیر و که
و هدر و یافوت و مژوازه له سر کن
پدر گنی که سکر سو و زهاد و بتوشم
دم بدر کن نه و ج :

« به همه پدر کی و جویی رای بیووه
« خابانی که بایوش شیر بیون »
سوسی جهلو و نزدی و خو خرابی »
« به روزی عالم و جک و در بگیرن »

دستکای چایخانه بان دین کردو جوزن سانی ۷
فاثی: بودرو نه او بیر .